

комплексного плану покращення товару, його споживчих властивостей, оптимізації структури послуг продажу та обслуговування, а також використовувати інноваційноорієнтовану концепцію управління, що базується на знаннях та інформованості персоналу.

Література

1. Голубков Е.П. Изучение и завоевание преимуществ в конкурентной борьбе. // Маркетинг в России и за рубежом - 1999. - №2. - С.27-43.
2. Должанський І.З., Загорна Т.О. Конкурентоспроможність підприємства: навч. посібник. – К: Центр навчальної літератури, 2006. – 384 с.
3. Мочерний С. В., Ларіна Я. С., Фомішин С. В. Світове господарство в умовах глобалізації. - К.: Нікацентр, 2006. 200 с
4. Портер, М. Международная конкуренция; пер. с англ.; под ред. В.Д. Щетинина. - М.: Международные отношения, 1993. - 896 с.

Михайленко С.О., студ. гр. ЕП-15М

Науковий керівник: к.е.н., доц. Журило І.В.

Кіровоградський національний технічний університет
м. Кіровоград, Україна

ФІНАНСУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

За рейтингом конкурентоспроможності Світового економічного форуму за 2015 рік Україна просунулася з тогорічного 76-го на 79-е місце. Проте нині продукція, вироблена значною частиною українських підприємств, через свою невідповідність міжнародним стандартам якості, дійсно не може конкурувати з кращими зарубіжними аналогами і тому не здатна зайняти належне місце на світових ринках збуту. Стає все очевиднішим, що підвищення конкурентоспроможності вітчизняної продукції та відповідне створення реального фундаменту міцних міжнародних позицій України не можливе без переходу економіки країни до інноваційної моделі розвитку.

Слід зазначити, що завдяки ініційованим державними структурами заходам у напрямку активізації зусиль з прискорення зростання національної економіки, інноваційна активність вітчизняних підприємств останнім часом зростає, хоч і дуже повільними темпами. Кількість освоєних нових видів техніки поступово збільшуються, проте інноваційні процеси як і раніше мають переважно екстенсивний характер, оскільки нові види продукції освоюються здебільшого шляхом використання наявного обладнання і технологій. Такий тип інноваційного розвитку має досить вузькі межі і практично не здатен підтримувати конкурентоспроможність вітчизняних підприємств протягом тривалого часу.

Інновації потребують великих коштів на науково-технічні розробки, оформлення документації, патентування, створення нових виробничих потужностей.

Це питання неодноразово піднімалося у наукових роботах вітчизняних науковців та економістів-практиків. Проте, не зважаючи на незаперечну актуальність та обґрунтовану необхідність вживання найбільш ефективних заходів у напрямку інноваційного розвитку підприємств України, створення фінансових інститутів, які б стимулювали впровадження наукових розробок у виробництво, на практиці ніяких змін у даному напрямку не спостерігається.

Зарубіжний досвід показує, що як правило, у період економічного спаду переважає «кейсианський» підхід щодо державної економічної політики, який передбачає надзвичайно активне втручання держави в економічне життя суспільства; у період підйому економіки ефективнішою є філософія консерватизму, що віддає перевагу грі ринкових сил.

Проаналізувавши існуючі у світі та в Україні системи фінансової підтримки інноваційної діяльності та передумови вітчизняного інноваційного розвитку, визначимо напрямки стимулювання подальшого інноваційного розвитку економіки:

1. Державі в особі органів законодавчої та виконавчої влади необхідно не лише декларувати, але й виконувати власні рішення. На етапі поглиблення кризи та тривалої стагнації було нереальним ставити питання про пошук відповідних коштів. Але за умови виходу з кризи з'являються можливості здійснення відносно активної фінансової політики збоку держави.

2. Впровадити механізм стратегічного планування розвитку окремих регіонів в контексті стимулювання прийняття рішень щодо залучення інвестицій в економіку регіону. Відповідний документ мав би на меті інформаційне забезпечення місцевих органів влади й інвесторів інформацією про стратегічні орієнтири.

3. Слід організувати роботи консультативної групи для безплатних консультацій підприємств із питань можливих джерел фінансування (гранти міжнародних організацій, додаткова емісія, кредити іноземних банків та міжнародних організацій), широке інформування про це населення та підприємців.

4. Створення біржі інновацій, її інформаційна та фінансова підтримка для організації взаємовигідного співробітництва винахідників та підприємців.

5. Безплатне консультування й допомога в оформленні прав на інтелектуальну власність в Українському патентному відомстві.

6. Розробка системи стимулювання оновлення основних виробничих фондів підприємствами та його фінансування, у тому числі за рахунок пільгового оподаткування.